

FARSKÝ LIST 29/2024

21. JÚL 2024

TÝŽDENNÍK FARNOSTI

MUČENÍCKEJ SMRTI SV. JÁNA KRSTITEĽA V SABINOVE

16. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ

Prvé čítanie:	Zhromaždím zvyšky svojho stáda a dám im pastierov	(Jer 23, 1-6)
Žalm:	PÁN JE MÔJ PASTIER, NIČ MI NECHÝBA	(Ž 23)
Druhé čítanie:	On je náš pokoj! On z oboch urobil jedno	(Ef 2, 13-18)
Evanjelium:	Boli ako ovce bez pastiera	(Mk 6, 30-34)

NÁJŠT SÁM SEBA

V evanjeliu nás Pán Ježiš pozýva do samoty: „*Podťe vy sami do ústrania na pusté miesto a trochu si odpočítte*“ (Mk 6,31). Ježiš sa uchýľuje do samoty v blízkosti

Betsaidy, kde ústi Jordán do Genezaretského jazera. Aj Ježiš myslí na dôležitosť odpočinku a voľného času, kedy človek naberá množstvo síl. Túto potrebu oddychu poznal aj židovský národ, ktorý sa riadil veľmi prísny

predpismi o sobote. Napríklad mali presne predpísané úkony, ktoré mohli urobiť, aj úkony, ktoré im boli prísne zakázané. V odpočinku je nám príkladom aj Pán Boh, ktorý za šesť dní stvoril svet a na siedmy odpočíval. Človek má napodobňovať Boha, aj keď pracuje, a aj keď odpočíva. Ježiš sa utieka do samoty pred každým dôležitým rozhodnutím. V samote sa pohrúžil do modlitby. Aj v modlitbe sa dá nabrať veľa síl a chuti do práce. Niekedy v nej netreba ani slov. Stačí sa len utíšiť. Boh nás vidí a vie, čo nás trápi. Takýmto druhom modlitby je kontemplácia. Takto sa modlili aj mnohí svätí. Možno ju praktizujete aj vy, hoci o tom neviete. Čo je to vlastne kontemplácia? „*Kontemplatívna modlitba nie je nič iné, ako dôverný priateľský vzťah, v ktorom sa často zdržiavame sami s tým, o ktorom vieme, že nás miluje*“ (sv. Terézia z Avily alebo KKC 2709). Alebo ináč: Dlhý láskyplný pohľad na Boha. Boha môžeme stretnúť vo

svojom najhlbšom vnútri, ale najskôr sa musíme utíšiť a na chvíľu sa zastaviť. Keď majster pozval vysokopostaveného človeka na meditáciu, dostal odpoveď, že je priveľmi zaneprázdnený. Vtedy majster povedal svojim žiakom: „Tento muž mi pripomína drevorubača, ktorý plytval s časom a silami, lebo pracoval s tupou sekerou. Ten muž totiž unavene odpovedal, že nemá čas nabrúsiť si ostrie.“ Na všetko iné si dokážeme nájsť čas, ale na stíšenie, kde môžeme načerpať síl, nie. Zdá sa, akoby sme unikali pred pravdou o sebe, akoby sme sa jej báli. Riešime to prácou. Cez prácu sa snažíme uniknúť pred pravdou o sebe a naplniť vnútornú prázdnotu. Čím naplniť túto prázdnotu? Pán Ježiš nám na to dáva jednoduchú odpoveď. Utišiť sa, na chvíľu sa zastaviť a kontemplovať. „Človek potrebuje kúsok púšte, aby našiel sám seba,“ hovorí známy psychológ Frankl. Aj naše vnútro si žiada chvíľku ticha a ísť na hlbinu. Spracovať to, čo sa práve udialo a využiť to na svoje dobro. Viem, že je to veľmi ťažké, ale je to veľmi dôležité pre náš vnútorný život, pretože len tam nájdeme silu ísť vpred.

SV. JAKUB – APOŠTOL, KTORÝ ZANECHAL SIETE A IŠIEL ZA JEŽIŠOM

Biblické zoznamy Dvanástich spomínajú dve osoby s týmto menom: Jakub - Zebedejov syn a Jakub - syn Alfejev, ktorí sa odlišujú prírmeniami Jakub Starší a Jakub Mladší. Meno Jakub – Iákobos - je preklad pogrécťenej formy mena slávneho patriarchu Jakuba. Apoštol, ktorého tak volajú, je Jánovým bratom a v citovaných zoznamoch je na druhom mieste, ihneď po Petrovi - Tieto variácie sú znamením živej cirkevnej tradície, ktorá jedným či druhým spôsobom neustále zdôrazňuje význam Jakuba. V scéne povolania nasledovať Ježiša, má Jakub tretie miesto, po Petrovi a Ondrejovi. Jakub nazývaný Starší mal veľkú autoritu v ranej Cirkvi v Jeruzaleme, za ktorú bol spoločne s Petrom zodpovedný ako pastier. Aj on bol rybárom a na volanie Ježiša odpovedal s veľmi pohotovo: spolu so svojím bratom „zanechali svojho otca Zebedeja na lodi s nádeňníkmi a išli za ním“ (Mk 1, 20). Obidvaja Zebedejovi synovia potom dostali od Ježiša zaujímavú prezývku „Boanergés“, teda „Synovia hromu“ (Mk 3, 17), pravdepodobne za ich neskrotnú horlivosť. Na začiatku 40 rokov I. storočia kráľ Herodes Agripa, vnuk Herodesa Veľkého, ako nás informuje Lukáš: „*položil ruky na niektorých príslušníkov Cirkvi a mučil ich. Jánovho brata Jakuba zabil mečom*“ (Sk 12, 1-2). Stručnosť správy, bez akýchkoľvek podrobností, na jednej strane ukazuje ako bolo pre kresťanov prirodzené svedčiť o Pánovi vlastným životom a na druhej strane, keď Jakub začal viesť Cirkev v Jeruzaleme aj z dôvodu úlohy, ktorú mal počas pozemského Ježišovho života. Následná tradícia, ktorá siaha po Izidora Sevilskeho, rozpráva o pobyte Jakuba v

Španielsku, kde mal evanjelizovať tento dôležitý región Rímskeho impéria. Podľa inej tradície, bolo jeho telo prevezené do Španielska, do mesta Santiago de Compostela. Ako všetci vieme, toto miesto sa stalo veľmi uctievané a dodnes je cieľom mnohých pútí, nie iba z Európy, ale z celého sveta. Tak môžeme vysvetliť vyobrazenie sv. Jakuba s pútnickou palicou v ruke a evanjeliom, ktoré charakterizuje putujúceho apoštola, oddaného ohlasovaniu „dobrej zvesti“. (Z katechézy pápeža Benedikta XVI. 21.6. 2006 - krátené)

SVÄTOJAKUBSKÁ CESTA Trasa pútnikov do Santiago de Compostela nazývaná tiež Cesta svätého Jakuba (**španielsky: Camino de Santiago**) je názov púte vedúcej ku katedrále v Santiagu de Compostela v španielskej Galícii. V miestnej katedrále sú podľa tradície uložené ostatky svätého Jakuba, Kristovho učeníka. Ten bol údajne pochovaný v Santiagu, ktoré následne padlo do rúk Maurom. V Roku 814 sa údajne zjavili hviezdy, ktoré ukázali cestu k stratenému hrobu a 25. júla boli ostatky nájdené.

Na mieste Jakubovho hrobu bol postavený kostol, ktorý sa stal pútnickým miestom. Prvá doložená púť do Compostely je z roku 951, kedy ju vykonal biskup z Le Puy. Pozdĺž cesty boli postupne zriaďované kostoly a kláštory so svätými relikviami. Prvý manuál pre pútnikov pochádza už z 12. storočia, kedy ho pravdepodobne spísal Aymeric Picaud, pápežov sekretár, pod názvom *Liber Sancti Jacobi*. Rukopis obsahuje kázania, správy o zázrakoch a liturgické texty spojené s osobou svätého Jakuba. Ďalej je tu tiež popis trasy, umelecké diela, ktoré je možné po ceste vidieť a

zvyky miestnych obyvateľov. Symbolom dlhotrvajúcej púte sa už v stredoveku stala mušľa hrebenatka veľká (*Pecten maximus*) a od roku 1987 je platný systém smerových značiek s touto mušľou.

FARSKÉ OZNAMY

CHARITATÍVNA ZBIERKA Naša farská charita pomáha v našej farnosti s pomocou vás - našich farníkov mnohým ľuďom v núdzi. Známa je pravidelná zbierka potravín a iné aktivity. V nasledujúcich dňoch počnúc **od nasledujúcej nedele 28.7. do 11.8. vyhlasujeme finančnú zbierku na pomoc núdznym**. Svoje milodary podľa vlastného uváženia a možností môžete odovzdať do vyznačených schránok vo farskom kostole. Za vaše milodary vopred srdečné Pán Boh zaplať!

BLAHOREČENIE Znova pripomíname možnosť prihlásiť sa na **zájazd na slávnosť blahorečenia Jána Havlíka – mučeníka vernosti, ktorá sa uskutoční v sobotu 31.8.2024 v Šaštíne-Strážoch**. Záujemcovia sa môžu zapísať na hárok v sakristii spolu s uvedením telefonického kontaktu. **Kontaktná osoba: Lukáš Jaklovský - 0918 775 910.**

LITURGICKÝ PREHĽAD
16. TÝŽDEŇ V CEZROČNOM OBDOBÍ - 22. 7. – 28. 7. 2024

pondelok 22. 7.	Sv. Mária Magdaléna Sviatok	Sabinov	6.30	ZBP Michal a Katarína s rod.
			18.00	ZBP Magdaléna (70r.)
utorok 23. 7.	Sv. Brigita, rehoľníčka, patrónka Európy Sviatok	Sabinov	6.30	+Karol +Janka +Karol
			18.00	+Magdaléna +František +Emil
streda 24. 7.	Féria	Sabinov	6.30	+Ladislav
			18.00	ZBP Ina a Peter
štvrtok 25. 7.	Sv. Jakub, apoštol Sviatok	Sabinov	6.30	+Andrej +Margita +Miroslav
			18.00	+Vladimír (1. výročie)
		Jakubovany	18.00	+Anton +Alžbeta
piatok 26. 7.	Sv. Joachim a Anna, rodičia Panny Márie Spomienka	Sabinov	6.30	+Anna +Štefan +Helena +Mária
			18.00	+ rodín Imrichová a Planá
		Orkucany	18.00	Poďakovanie za uzdravenie
sobota 27. 7.	Sv. Gorazd a spoločníci Spomienka Večerné sv. omše z nasledujúcej nedele	Sabinov	6.30	ZBP Milan
			18.00	ZBP rodiny
		Jakubovany	18.00	ZBP Mária
nedeľa 28. 7.	16. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	Sabinov	7.30	Za farnosť
			9.00	
			10.30	ZBP Lucia a Richard (20r. sobáša)
			18.00	
		Jakubovany	10.30	ZBP Karol(10r.), Gregor
		Orkucany	9.00	ZBP Štefan a Helena (45r. sobáša)